

Skrivelse til Ministeriet, og til den Betragtning har alle Tilsynsraadets 6 Medlemmer sluttet sig.

Jeg beder det ærede Finansudvalg overveje denne Sag nøje, og jeg vil gøre den indtrængende Henstilling til Finansudvalget, da der nu er gaaet saa lang Tid hen og der kun bliver Lejlighed ved Finanslovens tredie Behandling til at tage dette Spørgsmaal op, at man da udskyder Sagen af Finanslovsforslaget og anmoder Ministeren om at forelægge et selvstændigt Lovforslag, for at Rigsdagen kan faa Lejlighed til nøje at prøve en saa principiel Forandring i hele Undervisningsplanen, for at Befolkningen kan blive averteret om, hvad det er, man tilsigter, og for, at man kan faa et Overblik over, hvad det er for en finansiel Byrde, man paa lægger Statskassen ved at sige Ja til de 16,000 Kr., som kun er en Draabe i Havet i Sammenligning med det, som agtes gennemført. Jeg mener, vi handler i Befolkningens og i vor egen Interesse ved at forlange et saadant Forslag grundigt undersøgt. Men hvis man ikke vil følge denne formentlig berettigede Henstilling, saa beder jeg Finansudvalget sørge for, at alle de Skrivelser, der er vekslede mellem Ministeriet og Undervisningsraadet, og de Skrivelser, der er afgaaet fra Landbohøjskolens Direktør og fra Tilsynsraadet i denne Sag, kommer til at foreligge klart for dette Tings Medlemmer ved tredie Behandling, før man tager endelig Stilling til Sagen. Jeg mener, at det ikke er rigtigt at afgøre et saa stort Spørgsmaal som dette, der nu er udskudt til tredie Behandling, ved en eneste Behandling her i Tinget, og derfor har jeg taget Ordet for, saa indtrængende jeg kan, at opfordre Finansudvalget til at udskyde Sagen af Finanslovsforslaget og anmode Ministeren om at forelægge et Lovforslag til fuldstændig Opklaring af hele denne Sags Udvikling, baade finansielt og hvad angaar Undervisningsplanen og Vilkaarene for dens Gennemførelse.

K. M. Klausen: Det undrede mig at høre denne lange Tale af det ærede Medlem. Han har gentagne Gange udtalt, at denne Sag kun kunde komme til een Behandling her i Tinget, nemlig tredie Behandling af Finanslovsforslaget. Men det er jo det ærede Medlems egen Skyld. Jeg synes, at den Tale, det ærede Medlem holdt nu, burde være holdt ved Finanslovsforslagets første Behandling. Der var Stedet til at komme frem med den. Saa kunde vi have

gennemlæst det ærede Medlems Tale og taget de Ting, han har fremført, op til Overvejelse. Men ved den Lejlighed blev der ikke sagt et eneste Ord. Jeg synes derfor, det er underligt, at det ærede Medlem nu holder denne Tale. Nu ønsker det ærede Medlem, at Sagen skal tages ud af Finanslovsforslaget og ordnes ved Lov. Ja, den Vej kan man naturligvis udmærket godt gaa, men det havde været rigtigere, om et saadant Ønske var blevet fremsat ved Finanslovsforslagets første Behandling. Det er noget sent at komme frem med det nu. Vi er langt henne paa Samlingen, og skal Sagen ordnes ad den Vej, saa synes jeg, vi har spildt en hel Del Tid. Vi har i Finansudvalget drøftet denne Sag flere Gange, og Meningerne indenfor Finansudvalget er delte om, hvorledes den skal ordnes. Naturligvis vil den nu blive optaget til ny Undersøgelse og Drøftelse, men om man vil gaa den Vej, det ærede Medlem antydede, at ordne den ved særlig Lov, ved jeg ikke. I alt Fald synes jeg, det er sent at anvise den Vej.

Klaus Berntsen: Det ærede Medlem bebrejder mig, at jeg ikke allerede ved Finanslovsforslagets første Behandling har rejst dette Spørgsmaal. Ja, det kunde jeg selvfølgelig have gjort, men jeg tænkte mig Muligheden af, at der var god Tid ved anden Behandling, for jeg ansaa det for givet, at Finansudvalgets Medlemmer vilde gøre Indstilling om denne Sag ved anden Behandling, saaledes at der ogsaa fra Finansudvalget kunde foreligge de fornødne Oplysninger og den fornødne Vejledning for dette Ting med Hensyn til Afgørelsen. Nu har Finansudvalget selv udsat denne Sag til tredie Behandling. Det er ikke min Skyld. Men sent er i hvert Fald bedre end aldrig. Finansudvalget bør i øvrigt ikke lade sig bestemme af, hvad jeg eller andre Medlemmer har sagt eller ikke sagt ved første Behandling. Finansudvalget kunde selv have søgt de fornødne Oplysninger. Det har det ikke gjort, det har ment at kunne udskyde Spørgsmaalet til tredie Behandling, og da det har gjort det, finder jeg, det er paa Tide — bedre sent end aldrig, som sagt — ved anden Behandling, før Finansudvalget tager endeligt Standpunkt, at gøre de Bemærkninger, jeg har gjort. Jeg gentager, at Sagen er ikke nogen lille Sag, den er af betydelig Rækkevidde. Derfor glæder jeg mig over, at det ærede Medlem erklærer sig villig til inden tredie Behandling at overveje, hvorvidt der er Anledning til at udskyde Spørgsmaalet